

Ønske, som er udtalt fra hele Udvalgets Side.

Et Mindretal stiller til § 29 Ændringsforslag om at forhøje det Tillæg, der gives til Underholdspengene for stoppede Personer; om jeg maa bruge det Udtryk, fra 50 Øre til 1 Kr. Det er naturligvis ikke af finansielle Grunde, jeg stiller mig imod det, saaledes som det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) muligvis formente, ikke heller, fordi man ikke under de Folk, man standser, et Beløb af 1 Kr. om Dagen i Underholdspenge. Naar jeg har stillet mig imod det, er Grunden den, at man har befrygtet, at det, der har været Tanken, nemlig at holde op med Stoppesystemet, skulde kunne omgaas ved en saadan Bestemmelse. Man har befrygtet, at de værnepligtige indenfor Søværnet skulde undlade at gaa paa Session, i hvilket Tilfælde der findes denne Ventil, at man kan stoppe dem ligesom hidtil. Man har været bange for, at de skulde føle sig fristede til at lade sig stoppe, naar de kunne faa 40 Kr. om Maaneden, nemlig 1 Kr. om Dagen i Tillæg til Underholdspengene, hvilket er 30 Kr., og desuden 10 Kr. om Maaneden de 2 første Gange, de indkaldes eller stoppes, og ellers 20 Kr. om Maaneden.

Ændringsforslag Nr. 16 til § 41 har jeg intet at erindre imod, og det samme gælder de under Nr. 17—19 stillede Ændringsforslag.

Endvidere er der fra Ministeriets Side stillet et Ændringsforslag til § 41, der gaar ud paa at forandre en Frist fra 4 Dage til 8 Dage. Det er Bestemmelsen om, at „snarest og senest inden 4 Dage, efter at Fraflytning er anmeldt, skal han i Overensstemmelse med de af Justitsministeren herom fastsatte Regler melde sig til Lægdsbestyreren for det tilflyttede Sted og opgive sin Bopæl i det nye Lægd“. Man mener, at man bør tilstaa den værnepligtige en Frist af 8 Dage, og det er det, Ændringsforslaget gaar ud paa.

Dernæst er der af hele Udvalget under Nr. 20 til § 43 stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at „en værnepligtig, der tre Gange er afrejst til Udlandet forinden Sessionens Afholdelse og har opholdt sig der under Sessionen under saadanne Forhold, at det skønnes at være sket for at unddrage sig Møde for Sessionen, kan ikke oftere paa Grund af Ophold i Udlandet lovlig udeblive fra Sessionen.“ Hertil har jeg tilladt mig at stille et redaktionelt Underændringsforslag,

saaledes at Slutningen kommer til at lyde: „kan ikke oftere paa Grund af Ophold i Udlandet anses som lovlig udebleven fra Sessionen“. Jeg mener, at det rammer bedre den Tanke, Udvalget har haft.

Endelig er der af Justitsministeriet under Nr. 6 udenfor Betænkningen stillet et Ændringsforslag til § 48 gaaende ud paa, at der tilføjes: „Lov af 13. Marts 1903, hvorved Lægdsvæsenet i de Distrikter, der i Henhold til Lovene Nr. 50, 51 og 52 af 3. April 1900 ere indlemmede under København, henlægges under Chefen for 1ste Udskrivningskreds som Lægdsforstander.“ Hermed har Meningen netop været at imødekomme den Tanke, som det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) gjorde sig til Talsmand for, idet der i den paagældende Lovs 2det Stykke staar, at „de paagældende Distrikter vedblive at bestaa som selvstændige Lægder, men bestyres paa samme Maade som det københavnske Hoveddistrikt“. Jeg mente, det var korrektest, om maaske ikke strengt nødvendigt, at faa den Bestemmelse udtrykkeligt ophævet. De paagældende Distrikter høre nu til København, og København udgør et Lægd for sig. Som Følge deraf falde disse Lægder ind under København; men for at være ganske paa den sikre Side har jeg foreslaaet en Ophævelse af den paagældende Lov, saaledes at de deri nævnte Distrikter: en Del af Hvidovre Sogn (Valbydistriktet), Sundby og Nathanael Sogne samt Brønshøj Sogn, nu udgøre et Lægd sammen med København. Frederiksberg bestyres ifølge Lovforslagets § 6 af Udskrivningschefen i København som Lægdsforstander; men Frederiksberg er et selvstændigt Lægd, og det hænger igen sammen med, at Frederiksberg er en selvstændig Kommune. Dette medfører i mange Relationer noget ejendommelige Regler, og ogsaa paa dette Omraade. Det vilde være simplere at have et fælles Lægd; men saa kunde man ikke opnaa, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse kunde have et Medlem siddende i Sessionen, og det ønsker man vel dog at blive ved med. At de to Kommuner ere adskilte, fører ikke til større Ejendommeligheder paa dette end paa andre Omraader. Men med Hensyn til de i København virkelig indlemmede Distrikter er der altsaa taget Hensyn til det ærede Medlems Henstilling.

Ordføreren (Maegaard): Da jeg før havde Ordet, omtalte jeg kun i ringe Grad de Ændringsforslag, der ere stillede af den højtærede Justitsminister, og det var under